

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 203/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Михајловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основни суд у Прокупљу, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Основног суда у Прокупљу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Куршумлији за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужилца је поднела тужбу 20.04.2023. године Основном суду у Прокупљу ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, у којој је као тужена означена Република Србија, Основни суд у Прокупљу.

Основни суд у Прокупљу је, у прилогу акта Прр 26/23 од 20.07.2023. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, Основног суда у Прокупљу, ради накнаде новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Прокупљу Р1 951/22, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за поступање пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић